

merosă mulțime de cetățeni de toate clasele, cei doi preoți din capul glótei împreună cu sus numitul stegar, se opriră în mijlocul respântiei de la Curtea-Vechiă. După ce făcură și acolo rugăciune pentru mântuirea creștinilor dreptcredincioși, înălțându la ceruri rugăciuni, tēmēiă și lacrimi, strigară cu glas mare : „Mântuiesce Dómne poporul tēu s.c.l.” După acesta, în mijlocul necurmatelor detunări de arme, (fără glónțe) și a strigătelor de *“Să trăiască libertatea,”* se întórseră din nou la dīsa casă. Acolo stegarul își implântă stégul de-asupra porții celei mari; și după ce i se închinară toți, mai deteră și alte focuri strigându în fine : *“Si la portile Bisantului”*. După terminarea acestor toate, instigatorii se duseră fie-care pe la cassele lor, ier poporul care i urmasse, incepu, fără nici uă îndemnare din afară, a se înrola de bună voiă în armată.

De și prin negoțiarile urmate între Prințul Ipsilante și Tudor Vladimirescu, se stipulasse, precum s'a declarat mai în urmă, că relațiunile între ei presinta în viitoru óre-care armoniă pentru binele comun și în interesul ordinii publice, din contra ênsē, căci desbinările fațióse, spiritele întărētate ale Albanezilor, lipsa complectă de cele trebuinciose, și după toate acestea si dificultatea d'a stăpēni pe capii oșteni ai ambelor părți, nu întărđiară d'a provoca fiorosul spectacol al anarhiei séu, mai bine dīsū, al listarhiei ¹⁾ într'unu mod așa